(గత సంచిక తరువాయి)

అర్షాద్ అన్న మాటలకు నిర్ఘాంతపోయాడు శరత్.

ఆఫీసు చేరుకున్న చాలాసేపటివరకు అతడి మాటల ప్రభావం నుంచి తేరుకోలేకపోయాడు.

ఒక స్త్రీ, పురుషుడు కలిసి కనిపిస్తే 'అది' తప్ప మరో ఆలోచన రాదా?

ప్రశ్న అయితే వేసుకున్నాడు కానీ సమాధానం అతడికి తెలుసు.

ఈ ప్రపంచంలో ఉన్న వైచిత్రి అదే.

ఎదుటి వారి గురించి ఎలా ఊహిస్తాడో, ఎలా మాట్లాడతాడో, మనిషి, అదే విషయం తన దగ్గరకు వచ్చేసరికి ఎవరైనా అలా ఊహించినా, మాట్లాడినా భరించలేడు. ఎదుటివాడిని తక్కువ చేసి మాట్లాడటంలో, ఎదుటి వాడి గురించి చెడుగా మాట్లాడటంలో మానవ మనస్తత్వం ప్రధాన పాత్ర వహిస్తుంది.

తనలోని న్యూనత భావం వల్ల ఎదుటి వాడి ఆధిక్యతను ఆమోదించలేడు మనిషి. దాన్ని కప్పిపుచ్చుకునేందుకు, ఎదుట వాడి గురించి అవాకులు చవాకులు పేలతాడు. వాడి గురించి నీచంగా మాట్లాడి సంతృప్తి పొందుతాడు.

కానీ, ఇలాంటి ప్రవర్తన వల్ల ఎదుటివాడికి నష్టంలేదు. కానీ అలా మాట్లాడిన వాడి స్థాయి స్పష్టమవుతుంది.

స్త్రీ పురుష సంబంధం దగ్గరకు వచ్చేసరికి, చదువుకున్నవారు, చదువులేనివారు అని లేదు. అంతా ఒకటే.

ఒక స్త్రీ ఒక పురుషుడు కలిసి సన్నిహితంగా మాట్లాడుతూ కనిపిస్తే చాలు ప్రతి వారి ఊహలు రెక్కలు కట్టుకుని విశృంఖలంగా వీర విహారం చేస్తాయి. ఆ వీర విహార తీవ్రత ఊహించే వారి సంస్కారాన్ని బట్టి ఉంటుంది.

ప్రాకృతికంగానే స్త్రీ, పురుషుల నడుమ ఒక ఆకర్షణ, ఉద్విగ్నత ఉంటుంది. ఒక స్త్రీని చూడగానే పురుషుడు ఆమె రూపం, చూస్తాడు, లావణ్యం చూస్తాడు. ఆమె కూడా ఒక మనిషి అన్న ఆలోచన తరువాత వస్తుంది.

కానీ, ముందుగా ఒక స్త్రీని పురుషుడు అతనిలోని పశువు అంశ ద్వారానే చూస్తాడు. తరువాత అతని సంస్కారం, ఆమె వ్యక్తిత్వం అతడి దృష్టిని మారుస్తుంది. 'చెలియలి కట్ట' నవలలో, ముకుందరావు పాత్రద్వారా పురుషుడిలోని ఈ మనస్తత్వాన్ని అత్యద్భుతంగా ప్రదర్శిస్తాడు విశ్వనాథ సత్యనారాయణ.

రత్నావళిని చూడగానే ముకుందరావు మనసు వెర్రి వేషాలు వేస్తుంది. కానీ ఆమె ప్రవర్తనను గమనించి, ఆమె వ్యక్తిత్వాన్ని అర్థం చేసుకున్న తరువాత ఆమెను శిష్యురాలిగా స్వీకరిస్తాడు. ఆమెను పండితురాలిని చేస్తాడు.

అది ఆ పాత్ర సంస్కారం. అదిలేని వారు నోటికి వచ్చినంత మాట్లాడతారు. మెదడు ఊహించినట్టు కబుర్లు చెప్తారు.

అందుకే, ప్రాచీన ధర్మాలు పరపురుషుడితో నవ్వుతూ కనిపిస్తే ఆ స్త్రీ ఎంతటి ఉత్తమ వ్యక్తిత్వం కలదయినా నీలాపనిందలకు గురవుతుందంటాయి. ఆ పురుషుడు గాంగేయుడయినా అపవాదులను భరించాల్సి వస్తుందంటాయి.

మానవ మనస్తత్వాన్ని సంపూర్ణంగా కాచి వడబోసి ఏర్పాటు చేసిన సూత్రాలవి.

ఆ సూత్రాలను నియమాలుగా, సర్వ పరిష్వంగాలుగా, అభివృద్ధి నిరోధకాలుగా భావించి ఏం సాధిస్తున్నాం?

ఈనాడు స్కూలుకు వెళ్తున్న పసిపిల్లలు రోడ్లమీద సినిమాల శృంగార పోస్టర్లను కళ్ళప్పగించి చూస్తూ అది నిజమనుకుని ఎదుగుతున్నారు. బస్టాపుల్లో, దారుల్లో కలిసి నడిచే యువతీ యువకుల జంటలను అదోరకంగా చూడకుండా ఉండలేకపోతున్నారు.

అందుకే ఒక రకంగా చూస్తే ఇప్పుడు పిల్లలకు బాల్యం, అమాయకత్వం అన్నవి లేవనిపిస్తాయి. తిన్నగా యవ్వనంలోకి అడుగుపెడుతున్నారు పిల్లలు ఉషారుగానే వాళ్ళకు ఊహలు నేర్పే సినిమాలు, టీవీలు, బయట సమాజం అన్నీ వాళ్ళల్లో బాల్యం అన్నది లేకుండా చేస్తున్నాయి.

ఆలోచనలలో మునిగి ఉన్న శరత్‌కు ఎందుకో ఆఫీసులో అందరూ తనవైపు అదోలా చూస్తున్నట్టు అనిపించింది.

అర్షాద్ అందరికీ తనని, మాధవిని హోటల్‌లో చూసిన విషయం చెప్పేశాడా? అందుకే అందరూ తనని అలా చూస్తున్నారు.

అంతలో మరో ఆలోచన వచ్చింది.

దీన్ని మనస్సాక్షి అంటారేమో!

తరచి చూస్తే, మాధవి పిలవగానే ఏమాశించి తాను పరిగెత్తాడు అన్న ప్రశ్న వస్తుంది. నిజాయితీగా సమాధానం చెప్పుకుంటే అసలు నిగ్గు తేలుతుంది. అది నేరభావన కలిగిస్తుంది.

ఎన్ని రకాలుగా సమర్ధించుకున్నా, ఎన్ని అబద్దాలు చెప్పుకున్నా చేదు నిజం మాత్రం సమసిపోదు.

ఇది నేరభావనను కలిగిస్తుంది.

ఆ నేర భావనవల్ల, ఎదుటివారి దృష్టిలో లేనిది మనసు ఊహిస్తుంది. వారి మాటల్లో, చేతల్లో లేని వ్యంగ్యాన్ని చూస్తుంది.

అది కోపానికి, చిరాకుకు దారి తీస్తుంది.

దాని నుంచి తన పనిని సమర్ధించుకోవటం మొదలవుతుంది.

అంతలో ఒక ఆలోచన వచ్చింది. అతని శరీరం గడ్డకట్టినట్టనిపించింది. ఒకవేళ ఈ విషయం ఆఫీసులో అందరికీ తెలిస్తే, అది తన భార్యకు తెలిసే వీల్లుంది. తన ఆఫీసులో జరిగే విషయాలన్నీ ఆమెకు తెలుస్తాయి.

తెలిస్తే ఆమె ఎలా రియాక్టవుతుంది?

నిజమే, మాధవిని హోటల్‌లో కలవాల్సిన అవసరం ఏముంది?

ఏం సమాధానం ఇస్తాడు?

నిజానికి, తాను మాధవి మాట్లాడిన మాటలు ఎవరికీ అవసరం లేదు. ఆనాడు తామిద్దరు కలవటమే ప్రాధాన్యం వహిస్తుంది. మిగతావన్నీ అనవసరం. ఈ విషయం ప్రశాంతికి తెలిస్తే, ప్రశాంతి తనని నిలదీసి అడిగితే ఏం చెప్తాడు? ముందే మాధవి వస్తున్నదని తెలిసినప్పటి నుంచీ ప్రశాంతి తనని హెచ్చరిస్తూనే ఉంది.

ఎలాంటి తప్పు చేయకుండా నేరభావము ఎందుకు గురవుతున్నాడు తాను?

ప్రస్తుత సమాజంలో స్త్రీ పురుషులు కాస్త స్వేచ్ఛగా కలవటం సాధారణమే. మరి తానెందుకని అంతగా భయపడుతున్నాడు?

మరి స్వేచ్ఛగా కలిసేవాళ్ళు, ఇంకా అడుగు ముందుకేసి సన్నిహితంగా వ్యవహరించే వాళ్ళకి భయంలేదా?

ఈ భయం వల్ల తాను ఏ విషయంలోను అడుగు ముందు వేయలేకపోతున్నాడా? ఇలాంటి భయాలు లేక, అన్నిటికీ తెగించి ఉండటం వల్ల అర్షాద్ లాంటి వాళ్ళు జీవితాన్ని అనుభవించటం?

భయాల వల్ల అడుగు ముందుకు వేయలేక తాను మంచివాడుగా గుర్తింపు పొందుతున్నాడా?

ఎక్కడో చదివిన మాట గుర్తుకు వచ్చింది.

అవకాశం లేక చెడ్డవాళ్ళు మంచివాళ్ళుగా, అవకాశం ఉండటం వల్ల మంచివాళ్ళు చెడ్డవాళ్ళుగా మిగిలిపోతున్నారు.

మంచివాడిగా గుర్తింపు పొందటానికి, చెడ్డవాడిగా పేరు సంపాదించటానికి ఇదేనా తేడా?

ఆఫీసు అయి ఇంటికి వస్తూంటే, ఆఫీసు దాటిన తరువాత దారికి ఇరువైపులా ఉన్న పలు కాలేజీల పిల్లలు, ఆడ, మగ కలిసి చర్చించటం, నడవటం, బైకులపై కూర్చుని ముచ్చట్లాడటం, యువకుడిని గట్టిగా హత్తుకున్న యువతులు బైకులపై వెళ్ళిపోవటం చూశాడు శరత్.

సుమంత్, స్రవంతిలు కూడా ఈ యువతీ యువకుల తరానికి చెందినవారు. వాళ్ళకి తానేమీ లగ్జరీలు ఇవ్వటంలేదు.

బండిలేదు. సెల్‌ఫోన్ ఇవ్వలేదు. వీళ్ళలాగా ఖరీదైన దుస్తులు లేవు. వాళ్ళు ఎలా ఆలోచిస్తూండి ఉంటారు?

ఒక అర్షాద్, మాధవితో తనను చూసి ఏదో అంటే ఇంతగా ఆలోచిస్తున్నాడు. ఈ పిల్లలు, ఇంకా పరిణితి చెందనివారు. ఎదిగీ ఎదగని మనస్సులవాళ్ళు. ప్రపంచాన్ని చూడని వాళ్ళు.

వీళ్ళకు ప్రపంచం గురించి ఎన్నెన్ని సందిగ్ధాలుంటాయి?

ఎన్ని నిరాశలు, నిస్పృహలుంటాయి?

వీరికి మార్గదర్శకత్వం చేయాల్సిన తమకే పలుసందేహాలు, సందిగ్ధాలున్నాయి.

వీళ్ళకి తామేం మార్గదర్శకత్వం చేయగలుగుతాము?

అందుకేనా ఒక దిశ, లక్ష్యం లేక సమాజం డబ్బు సంపాదన తప్ప మరేమీ లేనట్టు నిప్పులో దూకే శలభాల్లా ఆత్రంగా పరుగిడుతోంది?

ఆలోచిస్తూ ఇల్లు చేరుకున్నాడు శరత్.

ఇంటికి తాళం వేసి ఉంది.

తాళం తీస్తుంటే మెసేజ్ వచ్చింది ప్రశాంతి నుంచి.

'ఆఫీసు కొలీగ్ కూతురి ఎంగేజ్‌మెంట్ ఉంది వెళ్ళివస్తాను. ఆలస్యమవుతుంది అని.'

తలుపు తెరచి లోపల అడుగుపెట్టాడు.

ఇల్లంతా నిశ్శబ్ధంగా కనిపించింది.

గమ్మత్తుగా అనిపించింది.

ఈ నాలుగు గోడల మధ్య ఎన్ని ప్రపంచాలు నివసిస్తాయి. ఎన్నెన్ని అనుభూతులు పొందుతాయి.ఎన్నెన్ని భావనలను భావిస్తాయి.

కొంతకాలానికి వారు వెళ్ళిపోతారు. కొత్తవారు వస్తారు.

కొత్త జీవితాలు. కొత్త భావనలు. కొత్త ఆశలు. ఆరాటాలు.

ఇల్లంతా కలయతిరిగాడు.

అద్దె ఇంట్లో ఉన్నన్ని రోజులు. దాన్ని స్వంత ఇంటిగానే భావిస్తారు. జీవిస్తారు. వెళ్ళిపోయేటపుడు ఖాళీ చేసి వెళ్ళిపోతారు. కొత్తవాళ్ళు వస్తారు.

ఇంతేనా జీవితం?

కహతే హై జ్ఞాని, దునియా హై పానీ

పానీ పె లిఖీ లిఖాయీ

హై సబ్‌కి దేఖీ, హై సబ్‌కి జాని

హాథ్ కిసీకేన అయి

కుఛ్ తేరా, న, మేరా

ముసాఫిర్ జాయేగా కహా....

జ్ఞానులు ఈ ప్రపంచం అభాస అంటారు. నీటిపై రాసిన రాతలు అంటారు. అందరికీ ఈ విషయం తెలుసు. అందరూ దీన్ని అనుభవిస్తారు. కానీ ఎవరికీ దీనిపై నియంత్రణ లేదు. ఎవరూ దీనిపై పట్టు సంపాదించలేకపోయారు. ఇక్కడ ఏదీ ఎవరిదీ కాదు. ఓ పధికుడా.. ఎక్కడకు పోతావు?

ఎందుకో అంతా శూన్యంగా అనిపించింది.

ఇంట్లో మనుషులు తిరుగుతుంటే ఇల్లు ఓ రకంగా తోస్తుంది. ఎవ్వరూ లేకపోతే మరో రకంగా ఉంటుంది.

తన గదిలోకి వెళ్ళి 'గైడ్' సినిమా పాటల సీడీ తీసిపెట్టాడు.

తాత్వికతను ధ్వనిస్తూ ఎస్డీ బర్మన్ స్వరతరంగాలు గదిలో నిండాయి. అతడి హృదయలోతులలో ప్రకంపనలు కలిగించసాగాయి.

వహకౌన్ హై తెరా, ముసాఫిర్ జాయేగా కహా

దమ్ లేలే ఘడీ ఛర్, యే చాయా పాయెగాకహా

'ఇవాళ ఎందుకు వాళ్ళమీద అంత ఇంట్రెస్ట్ వచ్చింది?' వ్యంగ్యంగా, ఒకింత ఆశ్చర్యం నటిస్తూ అడిగింది ప్రశాంతి.

తడబడ్డాడు శరత్. 'ఏం లేదు.. అసలు పిల్లల్ని నేను పట్టించుకోనని అంటావుకదా! కాస్త వాళ్ళ గురించి, వాళ్ళ ఫ్రెండ్స్ గురించి తెలుసుకుందామని' సమాధానం ఇచ్చాడు శరత్.

'స్రవంతి ఫ్రెండ్ ఇంటికి వెళ్ళింది. కంబైన్డ్ స్టడీసట. వాడి సంగతి తెలియదు. పెద్దవాడయి పోయాడు' కంచాలు పెడుతూ అంది.

శరత్ మాట్లాడలేదు. మౌనంగా బోజనాలు చేశారు.

టీవీ ఛానెళ్ళు తిప్పుతూ కూర్చున్నాడు శరత్. ఏదీ చూడాలనిపించటం లేదు. అయితే ఏడుపులు, పెడబొబ్బలు, కృత్రిమ మేకప్పులతో, కృతకమైన హావభావాల సీరియళ్ళు, లేకపోతే అతి ధనవంతుల యువప్రేమల హిందీ సీరియళ్ళు, అవీకాకపోతే వెర్రి మొర్రి హాస్యాల కార్యక్రమాలు తప్ప మరేమీ కనబడటంలేదు. ఇవీ కాకపోతే పసిపిల్లల పెద్ద వాళ్ళే పాటలు, డాన్సులు, వెకిలిమాటలు చేష్టల కార్యక్రమాలు.. వాటిలో తమ తమ రంగాలలో విఫలమయిన వాళ్ళ నీతి బోధలు, జడ్జిమెంట్‌లు.

ఒక్క కార్యక్రమంలో కూడా ప్రజలకు విజ్ఞానం ఇద్దామని, పలు విభిన్నమైన విషయాల గురించి లోతైన అవగాహన కల్పించాలన్న తపన లేదు. పైగా, వార్తల ఛానళ్ళయితే ఏదో సెన్సేషన్ కల్పిద్దామని, ప్రపంచం అపుడు నాశనమైపోతుంది, ఇతర గ్రహాల మనుషులు వచ్చారా? లాంటివి కార్యక్రమాలు చూపిస్తారు. అదీ నెగిటివ్ ఆలోచనలతో.

ఇక కొత్త సినిమాల పాటలు, హిందీ, అయినా తెలుగు అయినా చూడాలంటేనే భయంగా ఉంటుంది.

ఇలాంటివి చూస్తూ పెరిగిన పిల్లలకు స్త్రీ పురుష సంబంధం విషయంలో ఆరోగ్యకరమైన అభిప్రాయాలు ఎలా ఉంటాయి?

ఛానళ్ళు తిప్పుతూంటే ఓ వార్తా ఛానెల్‌లో ఎవరో ఎవరినో తన్నటం చూపించడం కనిపించింది. అక్కడ ఆగాడు శరత్.

తన భర్తతో సంబంధం పెట్టుకూడదని, అతడి ప్రియురాలని చావబాదుతున్న భార్య, ఆమె తరపు బంధువులు.

వార్త చూసిన శరత్‌కు ఎలాగో అనిపించింది. గబగబా ఛానెల్ తిప్పేశాడు.

అప్పుడే గదిలోకి వచ్చి ప్రశాంతి అంది 'ఏం మనుషులో.. ఏం సంబంధాలో.. 24 గంటలు వార్తలు చూపించాల్సి రావటంతో వీళ్ళకు ఏది వార్తనో, కాదో కూడా తెలియటం లేదు. ఏది దొరికితే దాన్ని దేశం మొత్తాన్ని ప్రభావితం చేసే దానిలా చూపించేస్తున్నారు.'

ప్రశాంతి వైపు చూశాడు శరత్. అతడి భుజంపై తలవాల్చింది. ఆమెని పొదివి పట్టుకున్నాడు. తాను మాధవిని హోటల్‌లో కలసినట్టు తెలిస్తే ఏమంటుంది?

ఇద్దరు వ్యక్తులు ఎంతో సన్నిహితంగా ఉండవచ్చు. కానీ వాళ్ళిద్దరి మనస్సులలో ఏం జరుగుతోందో వారికి తప్ప మరెవరికీ తెలియదు. అంటే శారీరకంగా వ్యక్తులు ఎంత సన్నిహితంగా ఉన్నా, మానసికంగా వారి మధ్య దూరం అనంతమా? ఎంతగా జంటగా ఉన్నా, ఎవరికి వారు ఒంటరివాళ్ళేనా?

'నీకు ఎప్పుడయినా మీ ఆఫీసులో కొలీగులతో బాధలు చెప్పుకోవాలనిపించిందా?' అడిగాడు శరత్.

అతడి వైపు విచిత్రంగా చూసింది ప్రశాంతి తరువాత నవ్వేసింది.

'ఇన్ని రోజులు రాని ప్రశ్న ఇప్పుడెందుకు వచ్చింది? మీ ఆఫీసులో ఎవరయినా మీకు బాధలు చెప్పుకున్నారా? ఎవరు మగా? ఆడనా? కొంపతీసి మాధవి కాదు కదా?' ఆశ్చర్యాన్ని అణచుకుంటూ, ముఖంపై మనసులో భావాలు కనబడకుండా జాగ్రత్త పడుతూ నవ్వేశాడు. 'ఉట్టిగనే అడుగుతున్నాను' అన్నాడు.

'బాధలు ఎవరికయినా చెప్పుకోవాలా? చెప్పుకోవటం వల్ల లాభం ఏమిటి? ఆరుస్తారా? తీరుస్తారా? పైగా మనం చెప్పే మాటలు సంతోషంగా విని ఊరంతా ప్రచారం చేస్తారు. అందుకే మనసులో మాట పెదవి పైకి రానీయకూడదు. అంతెందుకు నా బాధలు మీకే చెప్పను. పరాయి వాళ్ళతో ఎందుకు చెప్తాను?' అంది.

ఆమె చివరి మాట శరత్ గుండెను మెలిపెట్టింది.

'అదేమిటి, నాకు చెప్పవా నీ బాధలు? నాకు చెప్పని బాధలు ఏమున్నాయి?'

'అదే నేననేది. అర్థం చేసుకునే వాడికి చెపితే లాభం ఉంటుంది అర్థం చేసుకోలేని వాడికి బాధలు చెప్పుకుంటే బాధలు పెరుగుతాయి తప్ప తరగవు.'

'ఏమున్నాయి బాధలు?'

ఎందుకో ప్రశాంతి తనతో తన మనస్సులోని మాటలు పంచుకోదనిపిస్తే ఎలాగో ఉంది.

ఆమెకన్నీ తానే. తనకు అన్నీ తానే. అలాంటిది తనతోనే ఆమె బాధలు దాస్తుంది, ఒంటరిగా కుములుతుంది అన్న భావన బాధాకరంగా ఉంది.

ఆ సమయంలో తన మనసులో మాటలు ఆమెకి చెపుతానన్న విషయం శరత్‌కి గుర్తురాలేదు. ఆమె తనపై ఆధారపడాలికానీ, తాను ఎవరిపై ఆధారపడదన్న ఆలోచన అతడికి రాలేదు.

'ఏవో ఉంటాయి. మీకెందుకు? పోయి మీ పాటలు వినుకోండి. పుస్తకాలు చదువుకోండి. ఆ లోకమే బాగుంటుంది ఈ లోకం బావుడదు' అంది –

'చెప్పవచ్చుగా?' రెట్టించాడు శరత్.

‘ఏం చెప్పాలి? వాడు మొన్న తాగి వచ్చాడు. ఇవాళ్ళ ఇంకా ఇంటికి రాలేదు. దాని గురించి ఏమైనా పట్టిందా మీకు? అది ఫ్రెండ్సింట్లో స్టడీస్‌కని వెళ్తోంది. ఒక్కసారయినా పట్టించుకున్నారు?‘

‘అవన్నీ బాధలా? నీ మనసులో బాధలు చెప్పు‘ హాస్యంగా అనబోయాడు కానీ బరువుగా ధ్వనించింది.

అతడివైపు సూటిగా చూసింది. ‘మీ కథల్లో, సినిమాల్లో చూపించినట్టుండవు. నాలాంటి ఆడవాళ్ళ ఆలోచనలు, అసంతృప్తులు. నాలాంటి వాళ్ళ ఆలోచనలు ఎంత సేపూ ఇల్లు, పిల్లల చుట్టే తిరుగుతాయి. వేరే కోరికలుండవు. వేరే అసంతృప్తిలుండవు. అలాంటివి ఉన్న వేరే మొగవాడిని హోటల్‌కి పిలిచి వాడి భుజం మీద తలపెట్టి ఏడుస్తూ బాధలు చెప్పుకోరు‘ అనేసి వెళ్ళిపోయింది.

పిడుగుపాటుకు గురయిన వాడిలా కూర్చుండిపోయాడు శరత్. ప్రశాంతికి విషయం తెలిసిందా? తెలిస్తే ఎంత వికృతంగా తెలిసింది?

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో)

Post your comments